

7. a

Čas ...

Čas ima v mojem življenju veliko vlogo. Zelo pomembno je, da imam čas dobro organiziran, da si bolj podrobno porazdelim dnevne dejavnosti oz. naloge. Moj najljubši del »časa« je moj prosti čas, ki ga rad porabim za igre s prijatelji, šport in zabavo. Ker se mi vedno mudi z opravljanjem nalog le zato, da bi v čim krajšem času lahko pričel uživati svoj prosti čas, se mi velikokrat zgodi, da zaradi neustrezno opravljenih nalog, moram te opravljati večkrat. V takih trenutkih mi starša povesta, da zapravljam dragoceni čas. Jaz pa si bolj kot vse na svetu želim, da bi mi vsak dan sproti ostalo kar največ časa, ki bi ga preživel tako, kot si sam želim (torej ne ob delanju nalog in opravljanju ostalih zadolžitvev), ampak v igri s prijatelji oz. v aktivnem preživljanju prostega časa. Polno življenje pa živim takrat, ko delam stvari, pri katerih najbolj uživam. Predstavljam si, da je Momo spoznala trenutek, v katerem je najbolj uživala takrat, ko se je zagledala v ribnik poln cvetov in ob poslušanju prijetnih nenavadnih glasov, ki niso zveneli čisto nič človeški.

Ljudem, ki vsak dan hitijo od obveznosti k obveznosti in si ne vzamejo časa niti zase niti za koga drugega, bi predlagal, naj se za trenutek ustavijo in si vzamejo nekaj časa zase. Prav tako naj čas porabijo za svoje prijatelje, za kakšen klepet ali pa za kavo, saj so prijatelji nekaj najlepšega, kar imamo v življenju.

V vsakem primeru pa je čas minljiv in se ga ne da ustaviti, zato izkoristi vsak trenutek v življenju.

Blaž Zupančič, 7. a

Ura teče in nič ne reče ...

Čas mi pomeni veliko. Ljudje dandanes preveč hitimo, kot bi se nam ves čas mudilo naprej. Z glavo in mislimi smo pogosto v načrtih ali v spominih, sedanji trenutek pa nam uide. Ko sem bil še majhen, nikoli nisem mislil na čas. Igral sem se in užival. Nisem imel občutka, da bi čas zapravljal. Odkar sem starejši, me pogosto skrbi vnaprej in mislim na to, kaj imam še za storiti, razmišljam o svoji prihodnosti in problemih. Čas se mi zdi vedno bolj dragocen. Kljub temu pa kdaj kar gledam v steno in ne delam ničesar, za vikend pa včasih zjutraj rad dolgo spim, čeprav bi lahko že vstal. Čas se mi zdi dobro porabljen, kadar kaj koristnega naredim, ko sem v družbi dobrih prijateljev. Momo v življenju najbolj pogoša pozornost in čas odraslih. Mojster Hora ji je pokazal, da je življenje polno, ko se cvet v njenem srcu razcveti. Zanimiva je situacija, v kateri smo se znašli sedaj. Zdi se, da se je vse ustavilo. Mogoče pa je to priložnost, da se posvetimo samemu sebi in bližnjim. Kot bi vse teklo počasneje in morda se tudi naša srca razcvetijo.

Ljudjem, ki nimajo časa za sočloveka, bi predlagal, naj ne hitijo preveč. Če se nam mudi in mislimo le na cilje, ki jih imamo, pogosto ne vidimo cvetlice, metulja ali topline človeka ob poti. Čas, ki ga porabimo za bližnje, je pomemben in dragocen. **Anej Pintar, 7. a**

Bitka s časom

Ob branju odlomka Momo pri izviru časa sem tudi sam razmišljal, da včasih ob delu in ljudeh, ki jih imam rad čas tako hitro mine, če pa moram nekje čakati ali poslušati nezanimivo besedilo ali predavanje pa se vleče tako, kot da nikoili ne bo tega konec.

Ob branju tega odlomka sem pomislil, da tudi mi ves čas nekam hitimo, preganjajo nas opravki, čas za v šolo in službo, ujeti avtobus ali vlak, pogledati vse zanimivosti, ki so na spletnem omrežju, zmagati v računalniški igrici ali čim hitreje ujeti zastavljeni cilj. Pri tem pa velikokrat pozabljamo, ne samo na aktivnosti, ki nam umirijo dušo, temveč tudi na sočloveka, ki morda potrebuje našo pomoč. Premalokrat se ustavimo in prepustimo le glasovom narave, mislim da bi bil svet prijaznejši če bi vsakemu namenili prijazno besedo ali naredili kakšno dobro delo, saj bi obtem začutili zadovoljstvo v sebi. Včasih se tudi sam počutim tako kot deklica Moma, kadar moji domači nimajo časa zame, da bi se pogovarjali z menoj igrali kakšno družabno igro... Zato se mi pa zdi, da s tem virusom niso prišle samo težave, ampak nam življenje hoče povedati, kako pomemben in bogat je lahko čas, ki ga sedaj preživljamo s svojimi bližnjimi.

Živimo v takem življenjskem slogu, da vsi nekam hitimo, vsi imamo neskončno ciljev za katerimi nenehno stremimo in nam vedno zmanjkuje časa, vse dotlej dokler nas bolezen ali kakšen drug dogodek ne prisili, da se ustavimo, tako kot je mojster Hora deklico Momo uspaval, da je odkrila čas v sebi in našla čas za poslušanje sočloveka. **Peter Poklukar, 7. a**

*Čas je zame dragocen, ni ga neskončno, ga pa je veliko. Moraš si ga vzeti za vsakogar: družino, prijatelje ali pa za nekoga, ki te kaj prosi ... Lepo je, če si ga vzameš za stvari, ki so ti všeč in včasih tudi za tiste ki ti niso. Če si ga enakomerno razporedimo, ga nimamo nikoli premalo. Čas izgubljam, kader zavlačujem, se dolgočasim in nič ne delam. V življenju imam veliko stvari, ki jih rad delam (rišem, igram košarko ...) in takrat živim polno življenje. Deklica Momo v življenju najbolj pogreša, da si ljudje vzamejo premalo časa za bližnje in tiste, ki jih imajo radi. Mojster Hora ji pokaže, da je v življenju dovolj časa za vse, samo treba si ga je vzeti. Ljudem bi predlagal, da si vzamejo čas za družino in prijatelje. Včasih namesto da se posvetijo svojim hobijem, morajo poslušati koga drugega in se mu posvetiti. Pomembno je, da v tem uživajo in cenijo čas z bližnjimi. Morajo biti srečni, ker so osrečili druge, čeprav so zapravili kar imajo oni radi. **Gal Peszdirnik, 7. A***

Pomemben je čas

Čas je povsod okoli nas. Moj čas je, upam, zelo dobro izkoriščen, včasih pa mi ga tudi zmanjka. Včasih se mi zdi, kot da so dnevi bolj kratki ali pa da čas teče hitreje. Meni se zdi čas nekaj najlepšega, saj se ga do sedaj še ni dalo ustaviti ali ga spremeniti. Žal smo pred to preizkušnjo, ki nas je doletela, hiteli, zapravljali čas, ki pa je neustavljivo tekel naprej nepopolnoma izkoriščen. Ko smo se res potrudili, smo

ga tudi polno izkoristili z druženji, učenjem, športom.

Odlomek iz knjige Momo, ki sem ga prebral, govori o deklici Momo, ki pa po mojem mnenju najbolj pogrēša da bi se moderni svet malo ustavil, nehal hiteti in bolj opazil ljudi in svet okoli sebe. Upravitelj časa Homo jo popelje v notranjost sebe, do izvira časa. Takrat Momo spozna, da je čas v vsakem posamezniku in da prebiva v srcu. V koronačasu nas je doletela izkušnja, da se je treba ustaviti. Vse, kar je bilo prej pomembno, je postalo manj pomembno. Kar naenkrat smo se zavedali, da je najbolj pomembno zdravje. Narava nas je ustavila, pokazala je, da je čas, da se malo umirimo in se spomnimo tudi na sočloveka, da si vzamemo čas zase in za svoje bližnje. **Fon Gašper, 7. a**

Čas je življenje

Meni čas pomeni življenje, saj brez časa ni življenja. Čas se mi zdi odvisen tudi od čustev, npr. če sem žalosten, mi čas teče počasneje kot takrat, ko sem veselo razpoložen. Mislim, da čas izgubljaš, ko ga posvetiš nečemu, kar ni pomembno v življenju in te ne veseli. Polno življenje pa živiš, ko si vzameš čas za tebi pomembne stvari in za druge ljudi. Momo v življenju najbolj pogrēša čas, ki bi si ga drugi ljudje vzeli zanjo. Hora ji je pokazal polno življenje, ko jo je peljal v njeno srce, ji tam pokazal lepote časa in si s tem vzel tudi čas zanjo. Ljudem bi predlagal, da si vzamejo čas za sočloveka, ker je to velikokrat pomembnejše od drugih stvari. Potrebna je želja, da bi se družil z bližnjimi in si vzel čas tudi zase. **Jakob Rozman, 7. a**

Čas

Čas, kaj je to čas? Do sedaj nisem kaj dosti razmišljal, kaj mi pomeni čas. Čas je zelo relativen pojem. Včasih je veliko ena sekunda in včasih nič ne pomeni en teden ali celo leto. Včasih imaš časa premalo ali pa si ga ne vzameš, včasih ga imaš preveč, včasih čas mineva hitro in včasih počasi.

Čas izgubljaš takrat, ko delaš neumnosti ali nekaj, kar ti ni všeč. Izgubljaš ga tudi takrat, ko ti je dolgčas in mineva zelo počasi; takrat se ti zdi ena ura kot cela večnost. Polno življenje živiš takrat, ko delaš nekaj, kar delaš rad, takrat čas mine zelo hitro in ti mine ura, dan, mesec kot trenutek. Občutek za čas izgubiš po navadi tudi takrat, ko čas preživljaš s sebi dragimi ljudmi. V času, ki ga trenutno preživljamo, pogostokrat izgubimo občutek za čas, saj trenutno čas teče precej drugače, kot smo navajeni. Pri spremljanju dogajanja po svetu se spomnimo, kaj je v življenju zares pomembno in se veliko bolj kot

drugače zavedamo, da je naš čas na tem svetu omejen. Tako kot deklica Momo v tem času pogrešam druženje s sorodniki, prijatelji in konec koncev tudi šolo. Deklica Momo v življenju najbolj pogreša prisotnost staršev. Mojster Horo je deklici Momo pokazal polno življenje tako, da jo je odpeljal do izvira časa v njenem srcu. S tem je deklica Momo videla lepoto časa in ga začela spoštovati. Upam, da bo tudi moja generacija iz tega virusa, ki trenutno kroži po svetu, potegnila nekaj koristnega in začela spoštovati čas, ki ga lahko preživimo skupaj z družino, čas, ki ga preživimo v igri s prijatelji, in čas, ki ga lahko namenimo sami sebi. In bomo tako kot Momo videli lepoto časa v svojem srcu.

Tistim, ki nimajo časa za sočloveka in za bližnje, predlagam, naj si vzame čas za ljudi okoli sebe, saj nikoli ne veš, kdaj lahko ostaneš sam in osamljen. V življenju si je treba vzeti čas za ljudi, ker se prehitro zgodi, da izgubiš stik z njimi zaradi pomanjkanja časa in naglice, v katero nas sili način življenja. Ko poslušam svojo prababico, ki je letos praznovala že 95 let, vidim, da ji edino spomini na čas, preživet z družino in prijatelji, nekaj pomeni, vse ostale materialne stvari z leti izgubijo svojo vrednost. **Jan Kenda, 7. a**

Čas mi pomeni vse

Čas mi pomeni vse. Živim s časom, upravljam čas, izkoristim ga ... Vse se lahko nadoknadi ali popravi, le časa se ne da. Velikokrat ga izgubljam, ko ne delam nič in dan preživim zelo leno. Veliko ga tudi izgubim, ko prelagam svoje odgovornosti za kasneje, saj se mi ta trenutek ne da. Polno življenje živim, ko se družim s prijatelji, družino, sorodniki, saj takrat čas zelo hitro mine. Deklica Momo v življenju najbolj pogreša, da bi si odrasli in vsi ljudje vzeli tudi kaj prostega časa. Mojster Hora je pokazal, da je življenje polno tako, da jo je peljal v njen lasten čas v njenem srcu. Ljudem, ki nimajo časa za sočloveka, predlagam, naj si ga čimprej vzamejo, dokler je to mogoče, ker tega človeka mogoče naslednji dan ne bo več. Potrebna je ljubezen do svojega bližnjega in veliko pozitivne energije. **Klemen Poklukar, 7. a**

Čas

Dan danes bi marsikdo menjal čas za denar. Čas ja definitivno ena od stvari, ki jih človek potrebuje. Čas nas omejuje, hkrati pa nam daje občutek začasnosti. Človek živi le 80 let. Nekatera drevesa živijo 1000 let. Planeti obstajajo milijarde let. Zvezde trikrat toliko. Čas je uganka. Teče, kakor se mu zdi, kjer se mu zdi. Nihče ne ve, kako obstaja, kliko ga preteče. Ko ga potrebujemo, ga ni, ko pa ga ne, ga imamo na pretek. Čas si je treba vzeti. Ko ga imaš, ga moraš izkoristiti. Življenje je treba izkoristiti, treba si je

vzeti čas za ljudi in stvari, ki ti veliko pomenijo. Čas nikoli ni izgubljen. Vedno ga nekako porabimo. Če ti nek projekt ni uspel in si zanj porabil veliko časa, to ni bila potrata časa. V današnji družbi nas učijo, da je tisto, kar ne naredimo prav, narobe. Ampak ni. Vsaka stvar je na svoj način pravilna, odvisno je le, iz katerega zornega kota jo pogledamo. Zanj porabimo čas, ki ga na takšen način kvalitetno preživimo. Iz napak se učimo. In za učenje porabimo čas.

Momo si najbolj želi, da bi si zanj njeni domači vzeli čas. Poleg mojstra Hore pa tega ne naredi nihče. Hore ji je namreč pokazal, kako se da živeti polno življenje. Odpeljal jo je globoko v njen um, v začetek njenega časa. Tja, kjer čas odloča o novem in starem. Čas tam vedno obstaja. Ko en cvet oveni, se pojavi drug, še lepši. Človek velikokrat reče: »Nimam časa.« A čas je vedno, le odvisno je, koliko si ga vzamemo. Vsak si ga lahko, ampak čas nas bo vedno omejeval. Zato ga je treba pravilno izkoristiti. Čas, ki ga preživimo s svojimi bližnjimi, je zelo kvalitetno preživet čas, vendar to ne pomeni, da se moramo ves čas družiti samo z našimi bližnjimi. Vzeti si moramo čas tudi za spoznavanje in odkrivanje novega v ljudeh. V nas mora vedno mora ostati želja in žar do odkrivanja in spoznavanja novega tako v ljudeh kot tudi stvareh in v lepotah narave. In zato si je treba vzeti čas. **Luka Kocjančič, 7. a**

Moj čas

Moj čas meni predstavlja veliko, saj brez njega ne bi bilo nič. Prosti čas imam najraje, rada pa imam tudi čas za trening, ki ga imam vsak dan. Izgubljam ga takrat, kadar mi kaj ni všeč ali kadar mi je preprosto dolgčas. V času živim predvsem takrat, kadar ga preživljam s svojimi najdražjimi in kadar se zabavam.

Deklica Momo pogreša čas v otroštvu, saj ima iz tega obdobja veliko spominov. Mojster Hora ji je to pokazal tako, da jo je peljal v prostor, kjer je bilo veliko nihalo, ki je nihalo in kadar se je dotaknil, cveta se je cvet razcvetel. Momo je kmalu zaslišala melodijo, ki jo je spomnila na otroštvo. Mojster Hora ji je to želel tudi pokazati in s tem ji je pokazal kdaj živiš v času.

Ljudje, ki nimajo časa za svoje bližnje in prijatelje, naj se jim posvetijo in naj umaknejo kaj iz svojega urnika in jim namesto tega posvetijo pozornost. Da si vzamejo čas, ni treba veliko, saj si v svojem življenju sam svoj šef in sam odločaš v stvareh. **Nina Golob, 7. a**

